

ORATIO PANEGYRICA (23)

In Honorem

Caroli Secundi
BRITANNIARUM

CÆSARIS SEMPER AUGUSTI,

in Angliam, Plaudente Orbe Britannico, Remigrantis ;
Habita OXONIÆ Maii 23. 1660.

A

JOANNE HARMARO Lin. Gr.
apud Oxonienses Præl. & Publ.
& M. L.

Ἐκὼς ἡ Βασιλεὺς ἐστὶν Ἑμψυχὸς Θεῷ.

EDITIO REPETITA.

Cui Accessere

POEMAT A

Ejusdem AUTORIS Gr. & Lat. de
REGÆ & REGINÆ
& in Nuptias Regias.

OXONIÆ Typis W. H. Impensis Autoris
Ann. Dom. 1663.

119 (23)

ORNATISSIMO VIRO

Ac

D.D. THOMÆ SPENCERO

Baronetto, tum Virtutibus suis, tum Natalium
Splendore Nobili, mihiq̃ue multis No-
minibus Honorando, omnimodam
Felicitatem.

UAM Orationem (Insignissime Do-
mine) non ut Orator publicitus e-
vocatus, sed (ut Praeceptor Regius)
ultrò & meapte sponte habui Oxoniae
Mali 23. 1660. in Auspiciis, &
sem Reditus Serenissimi Regis nostri Caroli Secundi,
& in Honorem Ejus tum propediem appulsuri; eandem
illam editione prima nemini dedicatam, Tibi nunc
repositâ prodeuntem offero, offeroque. Propterea quod
certam sciam, omnia de Rege, & pro Rege scripta,
tibi acceptum iri. Quippe, non modo quæbasinade, sed
niam (quæbasinade) semper extitisti. Et hac quidem in
parte, nempe, in Amore & Fide erga Regem, Illu-

EPISTOLA

strum Majorum tuorum vestigiis ita insistis, ut ab iis non solummodo corporis Lineamenta, sed Animum etiam & Genium, veluti ex Traduce in Te transfusos accepisse videare. In Te itaque, & per te virtutum Illorum, & fortunarum etiam heredem, Illorum Dignitas auctior futura est, ut in flumine videmus quod quanto longius excurrit, tanto latius exundat, & ampliorem sortitur alveum; nec non arbor diuturnitatem adeptæ, magis magisque crescit indies, & sensim suos ampliat ramusculos; & (nisi meum me fallat augurium)

Crescet occulto velut arbor ævo

Fama SPENCERI ———

Siquidem in hacce Tuæ Florentis ætatis lanugine, tum acumen Ingenii, tum Prudentiæ canities emicat. Tu enim variis licet & seriis negotiis immersus, familiari tamen alloquio plerosque dignare, nec unquam humanitatis suavitatem exuis. Id quod Oxonienses Muse Tibi tam Vicinæ quàm sepissimè experiuntur: quas ut semper amore complecteris, sic idem illas hospitio prolixè excipis. Quod, ut (more Patris Tui, Avi, & Proavorum Tuorum) jugiter facias, Deus Te, Nobilemque Familiam Tuam, in Patriæ

DEDICATORIA.

*Patria Tuae Ornamentum & Praesidium, quàm diu-
tissime seruet incolumem, & in Rebus Tuis omnibus
prospiciendis, Te aetatem secundet.*

Ita precatur

Datum Oxoniâ
Dec. 11. 1662.

Dignitati Tuae

multò quàm devotissimus,

JO. HARMARUS.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

[illegible]

MAHARAJA

late
lac
non
lac
ab
fau
pro
na
fir
be

O R A T I O

P A N E G Y R I C A &c.

EXPLORATE Verum est illud argutissimi *Velleii*, *Magnarum Fortunarum Comes Adulatio*. Ut, Imperatores, Reges, & omnes adeo viri Principes, cuiusmodi fuerint, siue *Boni*, siue *Mali*, omni ævo, suos habuerint laudatores, aut, ut verius dicam, per anagrammatismum, adulatores, & deinceps habituri sint. Hi autem, fuere, vel lacernosi *Poetae*, vel *Rhetores famelici*, non pannosi minus, quam facundi; qui, vel metu supercilii, vel spe lucelli, scribunt, inscribunt, & *Mæcenatibus* suis abblandientes, ingentes illis titulos accumulanti, lausta precantur omnia, exosculantur manus, provolvunt se ad pedes, lambunt vestigia, ad nomen adeunt, & abeunt, & ad illorum aures delinendas, totum assentationis *Sepladium* exhauriunt; & rebus fortasse non bonis, bona affingunt nomina:

mina : & perinde faciunt, ut ii, qui putridis & cario-
fissimaginebus, Purpurisum, aut aurum illunt.

Vt taceam nupera & recentiora Exempla, (quibus luxuriavit hæc ætas, antequam *Olivarius Crassellus* animam suam non solummodo *Plebeiorum*, & *Nobilium* sanguine rubentem; sed etiam cruore *Regio* purpuream evomeret)

vultis unum aut alterum ex priscis Romanorum Annalibus erutum; impræsentiarum vobis propinam? Videte mihi quam ubertim & copiose *Paterculus* effuderit in laudem *Tiberii* bipedum nequissimi. Quid? Quod *Claudium* Imperatorem, *Senatus*, *Pop. Rom.* *Extære Gentes* omnes *Ordines*, omnis ætas, omnis Civitas, statuis, vexillis, coronis, Fanis, Arcubus, honoraverunt. Sed nec quenquam later, quam immensis laudibus ingeniosus ille *Elianus* vates (ut de *Papinio* nihil dicam) *Dominianum*, scelera non patrantem minus, quam spirantem, *ἰσχυρὸς ὠδὸν*, summæ crudelitatis hominem, hominem autem? immo Bellum, ad Cælum extulit, illumque Deum appellicans, [*Dicitur Dominum, Deumque non sum*] *Indivictus* vivo donavit & quasi cælo intulit,

Quæ tamen Eulogia, non ab intimis animi recessibus, non ab *interiore homine* profecta, & in indigna collata, nempe ut nihil indignum in *Academicis* patrarent (ut pote quæ fuerint ad amolienda mala comparata, nihil aliud sunt, quam *Sarcasmi* *Blanditiarum* melle delibuti, & bonæ laudes malè collocatæ (quarum me nunc panitet, tædet, piget pudetque) & *Deprecationes* magis, quàm *Depredicationes*. Quocirca, longe feliciorum istis, vel *vaticiniis*, vel *oratoribus*, me esse censeo, qui non invitatus, non sem-

Vid. Sal-
masium ad
August.
Histor. p.
203.

Herodian.

Mar. l. x.
Ep. 72.

Oratio Panegyrica.

5

plena voluntate, non timore perculsus; non vilitate
Argumenti oppressus, non utilitate allectus, non fasci-
no aliquo impulsus, non cunctanter, non aliorum ex-
emplo magis quàm judicio meo; sed meapte sponte,
sed ultro, sed expedite, sed vere, sed clare, sed ex
animo, sed cordiculus & ex imo pectore, sed serid &
vero vultu, celebratum hodie prodierim, *Herodem*
(cujus virtutes supra adulationem omnem assur-
gunt) **SERENISSIMUM BRITANNI-**
ARUM MONARCHAM; *Ter-illustrem*
CAROLUM, Regem Regibus, Avis, Proa-
vis, Abavis, Atavis editum

CAROLUM SECUNDUM.

Tempore quidem, & in Annorum serie *Secun-*
dum, at reapse secundum nulli; non *Carolo Quin-*
to, non *Carolo Magno*, immo non *Carolo Patri suo*
(*ἡ Μακαρίτης*) ejus nominis *Britanniarum Primo*;
Principi, ob pietatem erga Deum, ob integrita-
tem vitæ erga omnes, ob æquitatem & clementiam
erga Subditos suos, celebratissimo.

Cujus in Solium & Dignitatem, Filius ejus Na-
tu maximus, major Natalibus, **CAROLUS**
SECUNDUS, Rex gloriolissimus, (Utpote
in quo Fulgentissimæ omnes totius Europæ Familix
coaluerunt) tum jure suo, tum maximo suo me-
rito, tum ex omnium Bonorum voto, quam auspi-
tatissimè successit.

Quo jam nunc *Angliam* suam, cogitante, Boni
omnes præ gaudio exiliunt, & videntur etiam
gaudere mali, ne viderentur mali.

Et

Oratio Panegyrica.

Et in auspiciū ejus felicissimi Adventus, quā
claro applausu, quā lætis Acclamationibus per-
sonant, non duntaxat Urbium Plateæ, sed etiam
Pagorum compita / quibus per hosce dies, nullam
requiem gratulationes dederunt. Quinimmo, per
pyras & Lignorum strues in editioribus locis aphantim
congestas & concrematas, Communem Exultatio-
nem suam hæc Carolina Regnorum Trias testatissi-
mam facit.

Hæc enim complures jam annos Intestini Belli
calamitatibus non edomita minus, quam edocta,
tandem aliquando persentiscit; & ultro jam fatetur,
esse sibi multo consultius, habere Regem, qui totus,
& quietus, ad Imperii sui clavum sedeat; quam
esse veluti navem huc & illuc sine Navarcha, sine
Temone fluctuantem.

Et tamen *Novatores* aliquot novitii nescio qui
(sibi magis, quam in medium consulentes) aliam
Regendi Formam, nescio quam nuperrime somnia-
runt; & (quæ fuit illorum pervicax & tamen erratica
& cæca fiducia) protinus excudere attentarunt. Sed
ova ista, quibus incubare tamdiu volupe illis fuit,
subventanea fuere omnia; & post tot elucubrationes
& vigilias, post tot laborantium ingeniorum nixus
& *ardores*, tandem prorepsit musculus.

Hoc autem sit istis *Novatoribus*, quibus gessit ani-
mus res permiscere omnes, & (Vernaculo Prover-
bio in conturbatas aquas hamos immittere, sit, in-
quam illis pro rato & fixo;

Nec ANGLIAM, nec quicquid us-
que Terrarum CAROLINÆ DITI-
NI subjacet, velle, aut etiam Possē sine
Rege Regi.

Propterea quod, horum Regnorum Genius, &
(cum Persio loquar) Astrum, quod hæc temperat,
REGEM efflagitat, & ut summa rerum ad unum
vellet, Cui, veluti Fulcro, salus populi innitatur.

Est enim [Εσθλας] quasi βδελυγία si optimo-
rum Etymologistarum dogmati acquiescere veli-
mus. Et quippini? Quinetiam, Spiritus Sanctus
REGEM ἡγεμὼν Titulo insignivit; ut qui
potestate sua suos superemineat, quos robore & po-
tentia sua sustentat.

Et ut unum fundamentum unius ædibus sustinen-
do sufficit; ita Rex unus uni Imperio. Quod ut con-
stituit nihil opus est Polyarchia.

(Ὅτι ἀγαθὴ πολυαρχία. —)

Inter multos enim facile oboritur æmulatio; & inde
Lites, Dissidia, Partes, Pugnae, Vulnera, cades, depo-
solutio, Solitudo.

Ubi enim singulorum arbitrio res geruntur; ibi
multi regunt, nemo regitur; ibi homines qualescunq;
sunt, faciunt quod libet & quod libet (ut plurimum)
non licet. Ut, in hoc rerum turbine, homines sine
Circæ poculo facili obbrutescant; & perruptis legum
collibus, non impunè minus, quàm improbè in flagitia
præque se ingurgent; & nullis finibus circumscripti,
solius vagentur, & in τὰς τυχεύουσας deserviant, & Ty-
rannidem exercent.

Sunt

Non est bo-
num multos
dominari.

Sunt enim (si Aristotelem audire libeat) in universum duæ tantum Regiminis species, nempe, τὸ βασιλευν, & τὸ τυραννικόν. Quarum, hæc mala, & noxia illa verò, Bona & salutaris. Et necesse est, alterutra harum obtineat; ut vel Rex, vel Tyrannus imperet.

Hoc autem Rex & Tyrannus interest; Rex, non tam se, quam suos omnes curat, & fovet, & semper respicit τὰ Κοινὰ, & τὸ Καλόν: Tyrannus, suorum omnia (si tamen ullos habeat quos suos appellet) ad se capit, & pro suis reputat, & omnia facit τῆς ἰδίας ἀπολαύσεως χάριν: & id agit, ut crebrâ clarificatione plebem ad inopiam redigat; Nobiles autem,

Commune
Bonum.
Honestum
Ar- Pol.
l. 5.

Propria utilitatis
gratia ibid.
Pol. l. 5.
x. superior
res. sive
Regn. pro
ceres.

Naxian.
Ep. 39 sine
Pastore,
sive Rectore.

Citra sanguinem.
Citra sudorem.

τὰς ἀπορίχοντας (ex Periandri consilio) tanquam eminentiores agri spicas amputet. Id quod est à Lacrymoso Cromwello, sub Religionis obtentu, & pietatis larva, subinde perpetratum.

Quàm itaque Nos (Nos, inquam) beati sumus, quàm Deo Opt. Max. devincti, qui Ecclesiam suam, & Misellam hanc Gentem ἀνδραγαθῶν, sine Re, sine Rege, sub tot oneribus fatiscentem, tot erroribus involutam, à nostratibus magis quàm ab exteris motuentem, miseratus; post tot annorum tædia, post tam, duram & duraturam servitutem (pecuniis nostris accersitam) post spem Regis tenuem, aut prope nullam, sine hostili armorum crepitu, sine lituo tubæ permisso sonitu, sine strictis ensibus, (nisi ad defensionem) sine tormentorum dislosionibus (nisi ad publicam lætitiâ significandam comparatis) sine Direptionibus ædium, sine calamitatibus agrorum, ἀναιμῶτι, aut etiam ἀνιδρωτί, Cromwellum Tyrannum sustulit, Monkum Achistrategum indoxit, Carolum Regem indulxit, usquequaque Magnum, usquequaque Bonum, ac proinde Consummatissimum.

um. A quo uno, & solo (secundum Deum) nostra
 minium spes, & ratio studiorum pender; nec
 unde quam ab Illo, Salus nostra vel sperari
 quit, vel peti debuit. Qui in Publica Europa
 mma, & etiamnum detonante foras Bellorum
 minny, Pacem genuinam & veram, ejusque ger-
 manas filias, Libertatem, sine metu servitutis;
 bertatem, sine metu amissionis, nunc tandem
 egre veniens, propediem ad nos secum advexe-
 st.

Peragravit enim Exterorum Regna ut sua soler-
 dus administraret. Et certe quidem ad moderan-
 du Imperii sui habenas, nihil in illo desideratur, sive
 Internas Animi dotes, sive Externas Corporis Elegan-
 tias pensitemtis.

Et quoniam, (ut ait Salustius) Dux & Imperator
 ne mortalium est Animus; immo, (ut rem penitus
 prospiciam) Animus cujusque is est quisque; ser-
 monem meum auspicabor ab ejus Interiore venustate, *In Jugurth.*
 ab iis potissimum Virtutibus, quæ primariæ *Cic. Som.*
 sunt, & à quibus reliquæ omnes tanquam à suo *Scip.*
 pendunt cardines; nempe, ab ejus Prudentia, Justitia,
 Similitudine, & Temperantia, ad quas Homileticæ,
 quæ quodammodo privatæ sunt, & angustioris gyri, *Summis*
 referuntur. In quibus enumerandis potius, quàm *digitis at-*
 enarrandis, *augury* tantum, & strictim dicturus *tingendo.*
 sum; quâ, ex notitiâ mea; quâ, ex ejus fide, qui Cha-
 racterem Regis argute, & eleganter contextuit.

Prudentiæ Regis fidem faciunt, sagacitas ejus, &
 acere judicium in rebus cognoscendis & gerendis, in *Taciturni-*
 causis dijudicandis, & in Controversiis dirimendis, *tas, sive à*
 Tum etiam ejus *exaudivit*, sanctarum cogitatio- *sermone*
 num fidelis custos, & quasi myrothecium, est *abstinentia.*
 insuper,

insuper, indubium Prudentiæ argumentum.

Quibus virtutibus *Sacratissima Majestas* ejus pollet, ut nemo potuerit, vel ejus expiscari Arcana, vel Ipsi Lenociniis suis, & offuculis imponere.

Hanc autem ejus Solertiam, *Lactissimus Princeps* (solum vertere coactus,) non ut exulans tamen, sed ut peregre profectus, (*Cromwelli ingratis*) plurimum adauxit.

Hæc enim ejus ad externos commigratio, (quam *Cromwellus* Ipsi, ut exitiosum quiddam est machinatus) *Benedictione Dei* cessit in bonum; nec poena fuit, sed disciplina. Ita *Providentia Divina* *Piemissimus Principi*, omnia mutavit in melius, & Ipsi bona ex malis evocavit, & ex periculis impendentibus, illum, non citra miraculum, exemit; cui *Deus Misericors Pater*, discrimina ostendit magis, quam immisit.

Justitiam vero tam religiosè colit & observat, ut bona cuiquam, vel per vim eripere; vel per fraudem surripere, flagitium putet. Et ut justus est, ita non est nimium justus; non enim confectatur *ad ætatem*; sed asperitatem Legis, summâ sub æquitate mitigat.

Et cum ejus *Justitia*, *Fortitudo*, quæ est illi à natura insita, pari passu incedit. Licet enim sit Princeps, in contubernio mansuetus, in alloquio mitis & facilis, acer tamen est in Prælio.

Et in illo potissimum prope *Wigorniam* depugnato, multa & singularia dedit utriusque fortitudinis specimina, i. e. tum faciendo, tum patiundo. Id quod teterrimus ejus, & furestissimus hostis *Cromwellus*, (aliorum parcus Laudator) vel invidia ductus, vel famæ suæ minuendæ metu, non palam, sed privatim est confessus.

Adæ

Adeo ut, in Serenissimum nostrum *CAROLUM* tam *Iustum & Magnanimum*, versus illi *Virgiliani* merito quadrent, quibus *Aeneas* Heros *Asiaticam* (*Latinarum Partium*) affatur,

— *O Famâ ingens, ingentior Armis,
Carole Magne! Quibus caelo te laudibus æquum!
Iustitiæ prius mirer, Belline laborum!*

Et certe Rex tanti robotis & strenuitatis, in quo tanta pectoris & lacertorum firmitas inest, (quo tempore apud Exteros in *Gallia*, in utraque *Germania*, & aliquantisper etiam in *Hispania* consedit) nunquam passus est solidos dies segni otio desuere.

In illo enim ita viget industria, ut superiore anno, omnem *Galliam*, *Hispanieque* partem, idque in adulta ætate, sub sole acris, vectus equo pervoluisset.

Porro, *Clementia*, & naturæ suavitas, quæ etiam illi innata, (Fortitudini ejus velut oleum iterans) asperitatem hostium emollit, quos bis superare solet, non misericordiâ minus, quam *Attilæ*; semper paratus,

Parcere subiectis, & debellare superbos.

Quinetiam, erga omnes se comem præbet, & Majestati suæ ita candorem admiscet, ut in ejus conspectum venire nemo detrectet. Et siquem ad illum accedentem, subtimidum & nimium verecundum esse senserit, hunc aliquo mitiore alloquio sublevat.

Tam

*Tam bene conveniunt, & in una sede morantur,
Majestas & Amor.*————

Et in quotidianis suis congressibus, vel cum *exte-
ris*, vel cum *domesticis* & *necessariis*, affectibus suis
omnibus ita moderatur, ut prorsus immensus sit ab
hujus ævi vitiis, quibus non cerea tantum, & florentior
ætas; sed etiam corroborata sæpius implicari solet.

Præterea, modum ponit iræ; & consimilem eti-
am moderationem adhibet in mensa, & sanitatis er-
go, intra famem victitat.

Etenim, sive in Castris agens, sive in Stativa,
commensu tenui simul & facili, sæpiissime contentus fu-
it; ut visus sit, nec *Spartanorum Regum Phiditia*,
nec *Romanorum Coss.* convivia despexisse.

Illud autem quod virtutibus suis omnibus, & præ-
tium facit, & quasi coronidem imponit: est ejus *Pietas*
erga Deum; cujus *Numen & Nomen* assidue, & syn-
cerè veneratur, & se suæque omnia Divinæ volun-
tati jugiter attemperat.

Sed huic ejus *Pietati*, prævia fuit *Orthodoxa*, i. e.
Protestantium Religio; à qua, tot licet annis ex-
torris, inter hospites & hostes versatus, nec deterri-
minis, nec blanditiis abduci, nec Pontificiorum Ar-
gutiis detorqueri potuit.

Ut, vel hinc meritiSSimè nuncupetur.

DEFEN-

DEFENSOR Fidei.

In qua, antea, à præceptoribus suis, *Philologis* juxta ac *Theologis*, nominatissimis illis, (præcipuè verò, à *Cl. Doctissimo*, *Integerrimoque Præsule*, ac *D. D. Briano Duppa*, *S.S. Th. D.* institutus est; & (quod nobismet ipsis abunde gratulamur) non alibi, quàm *Oxonie*, in qua *Academia Tyrocinium* suum posuit, utriusque *STATOR*, & *Nutritum* saturus.

Et quoniam,

Gratior est Pulchro veniens è corpore virtus;

Nunc demum, mentis vestræ oculos, ab ejus *Animo*, ad *Corpus* revocabo.

Ex primam ejus *STATURA* sub aspectum venit, quæ communi est elatior, & excelsior, ut nobilior est illi *Animus*; nempe, ut *Britannicum Imperium* humeris *E.* jus impositum, altius assurgat. Humeris, inquam, quibus, ut etiam imprimis capiti illius gratiam circum-affudit Deus,

πειχίους χείεν κεφαλῇ τε & ὤμοις.

Hom. Oδ.

ψ.

Corpus verò ejus, nec gracile est, nec obesum, utpote exaristissim, & quasi graphicâ quadam symmetriâ partium coagmentatum.

In *Vultu* ejus *Gravitas* potius, quàm *Severitas* scilicet; & hanc etiam ejus *Libquela* plurimam demulcet.

Faciei color aliquantulum nigricat, quem tamen ejus oculi suaviter huc & illuc se flectentes, & quasi radiantes, serenant.

B

Et,

Et, cùm aunum ageret undevicesimum, *Faciei Figura* (cujus effigies jam diu penes me est) erat rotundior, tamque amabilis, ut amores omnium ad se facillè pertraxerit.

A quo tempore paulò compressior esse cepit, & in formositatis locum Majestatem vultus, ætatis æquè & maturitas suffecit.

Etenim, *Florentissimus Princeps*, etiam hujusce mensis florentissimi 29 (jam appetente) tres annorum decadas explevit; ut qui fuerit natus Anno *Æræ Christianæ* 1630.

Cui recens nato stella primæ magnitudinis propter adustum solem affulserat, & etiam prædixerat, nos à temporali servitute liberatum iri per *CAROLUM SECUNDUM*, Patriæ suæ conservatorem, & Patrem futurum. Qui, ut hoc mense *MAIO* natus est in *Mundum*; ita etiam eodem mense natus est in *Imperium*.

Cæsaries autem ejus (ut ne adjuncta quidem præteream) densior est, & promissior, humerisq; ejus involitat, & emicante quadam nigritie conspicua est, & pauculis aliquot respersa canis, non ævi, sed animi.

Non est autem illa calamistrata, sed suapte sponte in largiores annulos recurrens, in ejus brachia defluit, & magnam illi venustatem conciliat.

Mar. ad
Germanic.

O quantum per colla decus! Quem spargi
honorem!

Gestus verdè ejus, sive motus corporis Ipsius, sunt admodum decori, sive in *Orchestra*, sive in *Sphaeristerio*, sive in *Hippodromo* versetur; quibus in locis, sanitatis gratiâ, nullo non die se exercet.

Atqui

Atqui verò non in his duntaxat spatiis, sed etiam ubicunque comparet, Ut oculos, ita etiam & animos omnium, qui ad illum visendum confluunt, ad erapit.

Adeoque mentes omnium (CAROLE) tenes unus! Mar. 7. 7.
de Trajan.

Sunt etiam alia nobilissimi CAROLI ornamenta quamplurima, quæ Curâ & Studio sibi accersivit, de quibus nunc secundo in loco viderimus.

Hæc autem Linguarum & Scientiarum nomine veniunt, quæ Literaturam omne genus, & totam insuper Encyclopadiam in se complectuntur.

Et quoniam Literatura multiplex est, & in varios se diffundit ramos, qui varios itidem ex se spargunt ramusculos, ut uno sinu comprehendi nequeat, (necum ab uno homine ad Praxin traduci) Majestas ejus, ex multiplici & vario Literaturæ Thesaurò, elegit ea quæ ad usus Regios accommodatiora videbantur.

Et præter cæteras Literaturæ Partes, Mathematica penitus introspexit; & Historias, (in quibus Sapientiæ summa posita est) tantùm non omnes, tum Antiquas, tum recentiores, studiosè, & cum fructu pervolvit; & libros etiam aliquot Politicos, (melioris notæ;) & (Genii sui ductum secutus) cum Naucleris identidem congressus, & complures septimanas, aut etiam menses, in navi commoratus, ad Regnorum suorum mænia (profundiora, quàm sublimiora) pensiculatiùs exploranda, perquam appositè in ipso mari, Artem Nauticam arripuit, & in ea brevi tam felices fecit progressus, ut animos om-

nium, qui de *Rebus Nauticis* differentem illum ad-
diverunt, non minore admiratione quàm *Latitū*
perfuderit. Præterea rectè tenet usum *Globi*, cui
aliquando imperabit (si *Grebner* Fides) cujus *Pro-*
phetia Manuscripta in hæc verba loquitur;

Carolus de Carolo erit major
Carolo Magno.

De *Linguis*, *Majestas* ejus, præter *vernaculam*
sive *Patriam*, callet *Latinam*, *Italicam*, *Hispani-*
cam, & *Gallicam*, quam novisse magis, quàm fre-
quenter uti consuevisse, censetur.

Et, ut *Gentium Linguas*, ita etiam & *Ipsas Gens*
de facie novit; & cum illis sermones contulit & ea-
rum urbes vidit, & mores excussit, & de *Regionibus*
Regionem transvectus, & quasi transvasatus, (*terris*
jaçtatus & *alto*) multa tulit, & multa didicit.
& *De* *vis* *vis* *vis*, *vis*, *vis*. Hæc autem *Britannici*
Roboris exagitatio & concussio, radicem ejus altius
defixit.

Denique, *Majestas* ejus, *Bonis Literis* & *Literarum*
studiosis, summum se Fautorem præbet; & in hoc
ipso amore, non verè minus, quàm feliciter, *Pa-*
trissat.

*Patri*ssavit etiam nimium diu, nempe, ferendo
mala, & multa, & dicta horrenda, & perpassa
aspera.

Quæ dum mecum reputo, tranquillo quodam
horrore me perpassum sentio, Sed nolim doloris
istud incendium redintegrare, quod communis gau-
dii Lacrymis jam jam resinximus.

Quare

Quare nunc tandem, Salve

Augustissime CAROLE!

Æternam Salve!

Et cum nihil sit, quod vel à *Natura*, vel ab *Industria*, vel (si ita dicam) à *Fortuna* expectari possit, quin *TU* illud cumulatissime consecutus fueris; & cum nunc tandem Illustrissimus *Georgius Monkus*, Heròs divinitus datus, tanquam *Alter Hercules* *Alexandrs*, *Prudentiâ*, *Fortitudine*, *Fide*, & *Constantiâ* suâ (cujus etiam *Instituto*, & *Voto* nostro, pravia fuerunt *Honoratissimi D.D. Georgii Boonbei* gata molimina) *TE* (*Christo* Auspice) ad Pristinum tuum, & *Jus*, & *Statum*, ad *Tuos*, & ad *Tua*, postliminid, restituerit, & quasi ex *Mari turbido* in tranquillum deduxerit; nunc, post excisum, & ex-
sum *Veprem*, post exactos *Ephoros*, post extinctos *Regicidas*, post averruncata tot *Regulorum* millia, post reliquias *Cromwellianæ Conjuratiõis* pessundatæ, post *Secures* & *Gladios* à cervicibus nostris, *Felissimo* interventu *Tuo*, rejectos; nostra *Tui Eu-*
logia æqui consule, quæ ex tuis effloruere meritis; (Beneficio *Dei*) *Tu* inimicis tuis omnibus super-
tis, fructu *Subditorum Tuorum Amore*, armaturâ
tuis hostium imperviâ;

Non sic excubie, non circumstantia tela,

Quàm tutatur Amor. —

Fructu *Regnis* hisce *Tuis*, & *Tua Te*; (in cujus so-
lus *Fide* & *Tutela*, stat illorum, & *Tranquilitas*, &

Incolunitas) & Majestas Tua in *Angliam* Tuam auspiciatò regressa, dignabitur instaurare quod collapsum est; vincere legibus, quod solutum est; reponere, quod luxatum est, & squalientes hujus decoloris ævi mores

Tuis emendare;

Georg. 4.

—————*Victorque volentes*

Per populos dare jura—————

Quæ ut maturè facias, Deum obtestor atque veneror, ut *Vivas, Valeas, Vigeas, Vincas, Floreas, & Patriæ Tue, & Voti compos; & in cælum.* (unde ad nos, tanquam *Ancile Numæ* delapsus es) serus remigres.

Commune
Bonum.

Interea temporis, ut *Britanniarum Phæbus Alar,* in Tuo collocatus Solio, diffunde Benignitatis tue radios in omnes *Imperii Tui* angulos; Respice *τὸ Κοινόν*, multos jam annos susque deque actum, & deformatum; Respice *Ecclesiam*, illique *Patrimonium suum* (à Sacrilegis pœne absorptum) & *Ordinem* restitue; Respice *Bonæ Literas*, (quod jam facis) & imprimis illarum Fontes, binas hasce Tuas Sororiantes *Academias*, & omnes *Illarum*, (adhuc tremulas & palpitantes) *Musas*, quæ, Te licet absente, Tibi tamen inservierunt; ac proinde in Sacratissimo *Clementiæ Tue* sinu quin respirare possint, minime diffidunt. Respice, præter cæteras, binas itidem *urbes Tuas*, Alteram, *Londinum*; *Westmonasterium* Alteram; quarum, hanc, *Imperii Tui Acropolin*; Illam, *Metropolin* esse dixerim. Quæ cum reliquis *Tuis* omnibus, &

cum

Oratio Panegyrica.

cum Univerſo Populo Tuo, Se, ſuaque omnia Tibi
zternum, & debent, & ſpondent.

His ames diſi Pater atque Princeps.

Diuque

Latus inter ſis Populo Britanno.

DIXI.

B 4

A D

THE
UNIVERSITY OF
THE STATE OF
NEW YORK
IN SENATE
JANUARY 18, 1880
REPORT
OF THE
COMMISSIONERS OF THE
LAND OFFICE
IN RESPONSE TO A
RESOLUTION PASSED
BY THE SENATE
MAY 1, 1879

ALBANY:
J. B. LIPPINCOTT & CO.
PRINTERS
1880

AD
THE
LAND OFFICE
ALBANY
JANUARY 18, 1880

A D
CAROLUM
SECUNDUM
Britanniarum

CÆSAREM SEMPER AUGUSTUM

Ejusdem Autoris Epigrammata Græca
& Latina.

Ἰὼν μέγας Βασιλεὺς, πάντων Βασιλεύτατ' ἔλλον!
'Αἰδέσθαι, καὶ Πόλειαι, καὶ φιλέοντα θεῖν.
'Η τε πλῆ, τετραπλὴ τέ μάλιστ', μέγα κύδ' 'Ανάκ-
των!

Ἰὼ τὸ πλεον, πόσις κύδ' 'Ανακτείνης.

Πρὸς τ' 'Αυτὸν

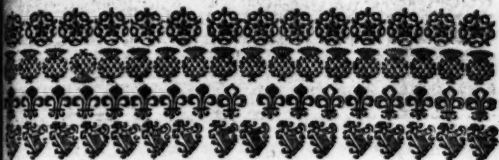
Ἰὼ 'Αυτοκράτορον ἰὼ πρῶτ' 'Ἰέλιος 'Αυτῆς,
Διούπερος 'Αυγῆς 'Αυτοκράτωρ γέγονε.
Διούπερος 'Αυγῆς, καὶ πρῶτ' 'Ἰέλιος ἰστί·
Διούπερος 'Ειρήνη· πρῶτ' ἐνὶ πολλήμῃ.

Περί

Πειρ ᾧ Ἀντῷ.

Κύει⊕ Ἰξάων Λαῷ σοναχάς τε, γύες τε
 Πλωχῶν τηρομένων, Ἐπμύνητα ἠγγυάλιξε.
 Νύσφι βοηθείας ἡμῶν Θεός, (ἄσπτα βίζων)
 Νύσφι βοῆς πολέμου ὀπιθήμεν ὀκρυόαντ⊕,
 Ἐξείρνης Ἐτερον Κήρυλον Βασιλῆα ὀπαζε.
 Ὅς ποτε Ἀρχόντων Γαίης κεραιρότατ⊕ ἦσαι.
 Ἐκ Καρύλου Κήρυλ⊕ Καρύλου Μεγάλοις περ ἦσαι
 Μιζων, καὶ πύργον Ἐυράτης πάνσεων ἀνάσσει.
 Ὅν Θεός ὀτραλίως ἀτιτάλλει, παρτοδωπῶν τε
 Ἐμπλήθει ἀνδρῶν, Καρύλου τὰ τε δῶρα πείλξει,
 Ἐυνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν.
 Ἦς ἑσπέρῳ ἱερῶν ποθέει Βασιλῆ⊕ ὀπαπῶ!
 Δόκειν δὲ εἰ θανάτῳ ζῶν, καὶ φέγγ⊕ εἰ ἱερῶν.

DE

De Insignibus Regiis, LEONIBUS
& LILIIS.

VIM triplicem ostentant Orbi Trias Illa Le-
onum,

Quae poterit reliquas exanimare feras.

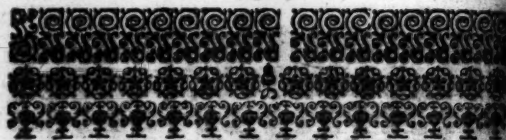
Tales haud unquam peperit sibi Celtica Glebas;

Lilia blanditiis apta dat illa suis.

Ergo quid irrites Illos, male-sane, caveto,

Invito ne te Dente, vel Ungue terant.

SALOMONIS

AMOR ΠΑΡΑΙΝΗΤΙΚΟ'Σ,

SIVE

ARGUMENTA

Quibus Sponsus Sponsam ad se alleclat, in tribus versibus viz. 11, 12, & 13 CANTICORUM Capitis secundi occurrentia, paraphrastica diffusa, & Serenissimo, Clementissimoque Principi, CAROLO Secundo, Britanniarum Cesari semper Augusto, accommodata.

VEntorum^a rabies sylvas quæ strinxit & Urbes,
Stramineas ruris depopulata casas,
Jam compressa fileat; pluviae pincerna madorem
Haulit, & hinc longè fœva recessit Hyems.
Nunc florem ostentat redivivum primula veris,
Nunc violæ tepido purpura vere micat;

^a *Qui hoc Anno, circiter Idus Februarias, tanto cum impetu in Arbores invola'ant, ut eas vel plane dejecerint, vel saltem in medio confregerint, & etiam in edes quascunque, casas nem rusticanas, & horrea, ut illa vel detexerint, vel prorsus diruerint.*

Nunc glomerantur Aves, mea deniulcentiq; ^bvireta,
 Bellica cum lituo nec tuba rauca sonat;
 Illicet aëria Turtur nunc murmurat ulmo,
 Nec prædatrices usque tintentur aves:
 Ergo veni, mi dulcis Amor! nunc testa relinque
 Patris, ^c*Ulyssæ* quæ posuere manus:

Dele animo Gentemque Tuam, notosque penates,
 Nullaque Natalis sit Tibi cura soli;
 Nam tuus Ille mihi succendit pectora vultus,
 Quem nulla ex animo deteret hora meo:
 Tota mihi decor es, Gemmis insignis, & Auro,
 Mens tamen ornatu splendidiore nitet:

Gratia Te illustrat roseis affusa labellis,
 At sermone Tuo Gratiâ major inest:
 Hic ergo ex Nostri's Cingent Te mille Ministræ,
 Nostraque virgineis perstrepet Aula choris:
 Ergo veni nunc jam Generosi Nata Parentis
 Terrarum Domini, quas lavat unda ^e*Tagi*,
 Qui simul ac ^f*Tbamisi* flavas admiscet Arenas,
 Eternùm Angligenis Aurea Secla dabit.

^b Hortos, & Arbusta Regia, in quibus ver se maturissimè
 credit. Quorum floridissimum, Lingua nostrate appellatur, [The
 Spring Garden] Id quod à Vivariis Regio præ alto muro dirimi-
 tur. ^c *Vlyssipona* Lusitaniæ Metropolis creditur ab *Ulyssæ* con-
 dita, quasi *Odus Cibus* πρὸς, opus *Ulyssis*; & hoc propter, voca-
 tur à *Strabone*, *Odus Cena*. ^d *Joannis Ducis Braganza* Lusit-
 aniæ Regis, ejus nominis, *Quarti*, qui, Excusso Hispanorum
 Rege, à proceribus Regni ad suscipiendum imperium præter opi-
 nationem evocatus est Anno 1640. ^e *Qui arenâ antea luxuriat*.
^f *Verula*. ^f *Qui Serenissimi Regis nostri Basilicam alluit*.

ETYMA REGIA:

A. Καθαρός Katharina venit; nil purius Illa
 Quam nobis tandem Lysbona Pulchra dea
 Et Carolus Xdeus ἰσὶν ὁλθ, Rex Optimus! ergo
 Conveniunt rebus Nomina sæpe sua.

F I N I S.

